

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 »
Pe un pătrar de an	25 »
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 2453 B ex 1926.

Nr. 2352 B ex 1926.

Notă oficială.

Notă oficială.

Se face cunoscut, că tinerii cari doresc să fie primiți în Institutul nostru teologic diecezan, să-și înainteze petițiunile lor Consistorului diecezan, prin Oficiile protopresbiterale, până la 15 August a. e.

La cereri se vor alătura următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Toate atestatele școlare de pe clasele școalelor secundare terminate și atestatul de bacalaureat.
3. Atestat de moralitate dela Oficiul parohial, vizat de Oficiul protopresbiteral.
4. Atestat medical că petentul este deplin sănătos și fără defecte.
5. Declarațiunea părinților, că vor suporta toate cheltuelile reclamate cu întreținerea în Internatul diecezan.

Petenții sunt îndatorați să se prezinte la Consistorul diecezan, când vor fi chemați.

Se observează, că în urma sprijinului material ce ni-s'a pus în vedere din partea Inaltului Guvern, elevii merituosi și lipsiți de mijloace se vor împărtași de burse.

Caransebeș, la 5 Iulie 1926.

Filaret Musta
Arhieru-Vicar episcopesc

* * *

Toți acei preoți, cari în decursul anului 1926 împlinesc 5, 10, 15 și 20 ani de serviciu bisericesc și școlar, cu începere dela 1 Ianuarie 1927 sunt îndreptățiți la câte o nouă gradăție.

Onorații preoți, cari împlinesc până la data de 31 Decembrie a. c. 5, 10, 15, sau 20 ani de serviciu bisericesc și școlar, să-și înainteze deci, până cel mult la data de 15 August a. c., cererile pentru încuviințarea gradăției noue.

Cererile să se înainteze pe cale ierarhică, adică prin Prea Onoratele Oficii protopresbiterale, anexând atestatele de serviciu cuvenite, eliberate de către Oficiile protopresbiterale competente, conținând date precise și timbrate în regulă.

Cererile ajustate cu atestate de serviciu netimbrate, precum și cele intrate după data de 15 August, nu se vor lua în considerare, iar preoții respectivi nu vor fi trecuți în bugetul anului 1927 cu gradăția cuvenită.

Caransebeș, la 5 Iulie 1926.

Filaret Musta
Arhieru, Vicar episcopesc.

Învățământul religios.

În legătură cu reforma învățământului secundar, mai anii trecuți, fostul ministru d. C. Angelescu a pus în vedere și o reformă a învățământului religios în școalele secundare de toate gradele, mai ales s'a pus în vedere introducerea religiei ca obiect de învățământ în toate

ROMANIA

clasele tuturor școlilor secundare, și încă la câte două ore la săptămână.

Prin realizarea acestei reforme, așadar, religia s'ar introduce și în clasele VII-a și VIII-a a liceelor, apoi în școlile comerciale și profesionale din vechiul regat și din celelalte provincii românești, iar prin îndoirea numărului orelor, (în vechiul regat) s'ar face posibilă pretutindeni o intensificare a învățământului religios. Marea problemă a învățământului religios în școlile secundare s'ar realiza prin o unificare, în sens ardelenesc, a acestui învățământ.

Importanța învățământului religios în școlile secundare e netăgăduită. Anarhia religioasă, — ca să-i zicem așa, — care stăpânește în clasele cărturarilor noștri și a burgheziei, indiferentismul și, uneori, chiar necredința, își au drept cauză tocmai insuficiența, la care mai adăugăm neajunsurile de tot felul, ale învățământului religios în școlile secundare. Cum vom aștepta o viață religioasă dela cărturari, când tocmai în ultimile două clase ale liceului religia nu mai ocupă loc între materiile de învățământ (în vechiul regat), ori dela burghezime, când în școlile comerciale și profesionale religia e o terra incognita. Tot astfel, cum vom aștepta o intensificare a vieții religioase la femeile din clasa mijlocie, când, de pildă, religia e necunoscută chiar și în clasele II, IV, V și VI a școlilor profesionale de fete?

Neajunsurile învățământului religios, mai ales în școlile din vechiul regat, a contribuit la o adevărată ignoranță în materie religioasă a unor oameni, cari, de altcun, sunt foarte învățați și cari, adeseori, prin un instinct de imitație atacă religia, fără să-i cunoască măcar principiile fundamentale. Redus la o oră pe săptămână, ca în școlile din vechiul regat, învățământul religios e sterp, căci la nici-o întâmplare într'o singură oră nu se poate epuiza întregul material al studiului religiei. Realizarea unei reforme a învățământului religios în sensul introducerii aceleuia în toate școlile secundare și încă în două ore la săptămână, poate să însemne așadar o reformă și o intensificare a vieții religioase la poporul nostru.

După informațiile ce le avem, cu prilejul desbaterii proiectului reformei învățământului secundar nu s'a aflat un singur membru al comi-

siilor școlare instituite spre acest scop, care să se împotrivescă intensificării în sensul de mai sus a învățământului religios, un fapt pe care îl încreștam cu multă bucurie, ca pe-o dovadă, că oamenii de școală înțeleg importanța problemei, dorind și ei o îmbunătățire a situației actuale.

S'a pus numai în discuție întrebarea, dacă în școlile secundare religia se va preda în formă de lecții, ori conferențe? Un însemnat număr de aderenți a avut cel de-al doilea sistem, recunoaștem, din motive destul de apreciable. Chestia a rămas însă deschisă.

Sistemul de conferențe la toată întâmplarea e un sistem ideal. Dar, credem, că nu e potrivit cu vârsta și pregătirea elevilor de școlile secundare. E un sistem potrivit numai pentru universități. Elevii de școlile secundare nu sunt atât de desvoltați intelectualmente, încât să poată urmări cu atențiune încordată conferențele sistematice de câte-un ceas, — și — la nici-o întâmplare nu vor putea să-și însușească, — fără control, — deducțiile acestor conferințe. Așa e firea omului, în vârsta copilăriei, ca el să învețe numai ceea ce este obligator, o fire pe care nici-o metodă pedagogică nu va putea-o schimba. De aceea, vom rămânea și pe mai departe pe lângă sistemul de lecții și note. Felul cum un elev de școală secundară își prepară lecțiile de religie e o dovadă a seriozității lui și a unei bune conduite.

Programa analitică a învățământului religios, e fără îndoială, defectuoasă, cum de altcun, defectuoase sunt programele analitice ale tuturor obiectelor de învățământ. Acesta e un neajuns, care se poate înlătura, și se va înlătura, așa credem, pararel cu înlăturarea reformei învățământului secundar, prin alcătuirea unor programe analitice potrivite și cât mai perfecte. La alcătuirea acestei programe, — despre care vom vorbi mai pe larg în cadrele unui alt articol, — se va avea în vedere atât partea sentimentală, cât și cea morală și științifică a învățământului religios, ca astfel, ori-ce elev bun să poată deveni un membru al bisericii sale.

Vom stărui aici supra unei alte laturi a învățământului religios, tot atât de importante. Orice reformă a învățământului religios s'ar face, acesta nu va da roadele cuvenite decât în

cazul, când toate principiile, cari unui elev i-se predau în școale secundare, el le va practica în timpul vieții sale de școlar.

Așa, bună-oară, rugăciunea. La orele de religie elevul învață, că rugăciunea e necesară și folositoare și că în toate momentele mai importante ale vieții e bine să-și înalțe mintea la Dumnezeu. Inceputul și sfârșitul lecțiilor sunt, fără îndoială, momente importante în viața ori-cărui elev. De-aceea, ora primă a lecțiilor, fără considerare la obiectul de învățământ, se va începe cu rugăciunea „Tatăl nostru“, și tot astfel, se va încheia ora ultimă. S'ar putea obiecta, că elevii evrei nu pot fi obligați la rugăciune, — e adevărat — dar, într'o țară creștină cum e a noastră, la toată întâmplarea aceștia se pot obliga la o atitudine respectuoasă în timpul rugăciunii elevilor creștini.

Vieța religioasă se mai manifestează și prin participarea la liturghie, în Dumineci și sărbători. Una dintre poruncile bisericii impune cât se poate de lămurit fiecărui creștin participarea, în Dumineci și în sărbători legale, la liturghie. De-aceea în Dumineci și sărbători elevii se vor întruni la școală, de unde sub conducerea unui profesor se vor duce la biserică, asistând la liturghie (nu și la utrenie), dela început până la sfârșit. Faptul, că ei eventual ar fi conduși la biserică de vre-un profesor de studii profane, ar contribui, ca elevul să dea religiei o importanță și mai mare. Nu s'ar putea oare ajunge și la starea aceea ideală, ca elevii să fie însoțiți la liturghie de întreg corpul didactic al școlii, în frunte cu directorul? Efectele moralizatoare ale unei astfel de stări ideale ar fi pe atât de puternice, pe cât de dezastruoasă ar fi convingerea ce și-ar forma-o elevul, cumcă profesorii săi n'ar fi creștini..

Aderenții așa numitei libertăți absolute de conștiință ar spune, poate, că această constrângere nu e admisibilă. Să nu uităm însă, că e vorba de vârsta copilăriei, la care nu se poate aplica principiul absolutei libertăți. Pe baza acestui principiu în școală nu s'ar putea aplica nici-un fel de constrângere, nici măcar în ce privește cercetatea regulată a cursurilor. Constrâns fiind elevul în vârsta copilăriei să cerceteze regulat biserică, după ce va ajunge la vârsta matură, el o va cerceta de bună voie. Câte obișnuințe

bune ale vieții noastre ni le-am însușit prin constrângerea din timpul copilăriei! E adevărat, că uneori constrângerea are efect tocmai contrar, dar cazurile aceste sunt excepții, cari întăresc regula.

Participarea la liturghie în Dumineci și sărbători să nu fie împiedecată nici-odată, prin nimic. Sunt reprobabile obiceiurile unor școale de-a organiza ședințele societății de lectură tocmai în timpul liturghiei. Uneori, s'au dat dovezi eclatante despre puțină importanță ce se atribue acestei laturi a educației. Elevii, sub conducerea profesorilor au fost duși la — cinematograf — tocmai în timpul liturghiei. Iar alteori, — drept pedeapsă pentru cine știe ce transgresiuni — elevii vre-unui internat n'au fost duși la biserică!

În anul 1923 ziua de 15 Iunie a căzut tocmai în Dumineca Rusaliilor. Ca o dovadă a pedanteriei pe cât de încăpăținate, pe atât și de ușuratică, de care suntem conduși, examenele de capacitate ale școalelor normale în toată țara s'au început tocmai în această zi, și încă, în timpul liturghiei. Elevii ardeleni, cari au participat la „concursul tinerimei“ n'au putut să asculte liturghia și peste tot să cerceteze vre-o biserică din București, din motivul, că pentru concurs nu s'a putut găsi altă zi decât Dumineca înainte de masă, tocmai în vremea când la toate bisericile din București se slujea liturghia!

Mai amintim, că participarea elevilor la liturghie trebuie să fie activă. Spre acest scop, profesorul de religie la sfârșitul fiecărei ore va cânta cu elevii vre-una din cântările liturghiei, ca, astfel, ei ori-când să poată acompania pe cântăreții din biserică. Prin aceasta încetul cu încetul s'ar introduce și la noi obiceiul liturghiilor la cari cântă întreg poporul, cum e în unele biserici din Ardeal, în bisericile din Rusia și în bisericile apusene. Să se însemne, că nu vorbesc de corurile instruate, pe mai multe voci, deși recunosc și însemnătatea lor pentru ridicarea frumșetei cultului divin, oi de cântarea spontană, fără alt diriguitor decât simțământul inimii.

Elevii să se mărturisească și cuminoase regulat, de două ori în cursul anului școlar și anume: în postul Crăciunului și al Paștilor, cum e obiceiul până astăzi în Ardeal, fiind și aceasta una dintre poruncile bisericii. Mărturisirea să nu o

facă profesorul de religie al școlii, ci preoți străini, cari — încât se poate, mai ales pentru clasele cursului superior, — să fie oameni mai în vârstă. Importanța mărturisirii elevilor e netăgăduită, fiind adeseori unicul prilej pentru a da elevului sfaturi și învățături în chestii extraordinar de delicate. Mărturisindu-se înaintea unor preoți străini, elevii fără frică le vor destăinui lucruri, pe cari niciodată nu le-ar fi destăinuit vre-unui profesor al lor, nici chiar celui de religie. Fără îndoială, preotul duhovnic trebuie să fie un om înzestrat cu multe cunoștințe, chiar și din domeniul studiilor profane. Ca și la cercetarea bisericești, ar fi de mare importanță, dacă de-odată cu elevii s'ar mărturisi și cumineca toți profesori. În legătură cu aceasta nu pot să las neamintit un caz regretabil. Un profesor, originar din vechiul regat, cunoscut ca mare pedagog, în timpul când toți elevii unei școli se spovedeau, și-a oprit copilul dela spovedanie, sub cuvânt că spovedania ar fi antipedagogică. Iată o strălucită dovadă a ușurinței, superficialității, cu care se tratează la noi chestiile religioase. Un pedagog își aplică principiile sale pedagogice tocmai prin o foarte grosolană greșală pedagogică.

În sfârșit, învățământul religios trebuie să fie o întregire a învățământului la celelalte materii. Religia nu e în nici-o contradicție cu știința, iar știința e o adevărată confirmare a principiilor religiei. Să se evite, așadar, ori-ce conflict între profesorii de religie și profesorii celorlalte materii de învățământ pe această temă. Odată pentru totdeauna, să se pună capăt obiceiului unor profesori, savanți poate în materia lor, dar ignoranți în materie religioasă, de-a prezenta anumite rezultate ale științei, ca fiind o desmințire a adevărilor religioase.

Dacă la alcătuirea noii legi a învățământului secundar, în ce privește religia, se vor avea în vedere și principiile înșirate aici, credem, că învățământul religios în școlile secundare va lua un avânt ne mai văzut până acum. Atunci, se va începe marea operă de încreștinare a țării, prin reintroducerea creștinismului viu, pozitiv, în toate straturile societății.

(„Țara Noastră“).

SEPTIMIU POPA.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacovicu.
(Continuare)

Răul, care s'a încuibat în sufletul nostru, trebuie să fie dat afară prin căința adevărată, altcum, după *Platon*, ne poate pricinui ruina totală. Sufletul nostru, în mod spontan, trebuie să-l alunge, ca să putem obține complecta vindecare.

Această spovedanie a sufletului nostru nu este un ce artificial, născocit de mintea omenească, ci este o poruncă a ființei noastre, care pornește din natura noastră cea mai intimă, cea mai profundă.

— De câte ori nu simțim pornirea irezistibilă de a ne vărsa sufletul înaintea unei ființe, pe care o socotim mai apropiată de noi. Și această mărturisire o îndeplinim nu numai când suntem copleșiți de dureri și zbuciumări sufletești, ci și'n bucuriile noastre, de orice natură ar fi ele. Ne mărturisim nu numai durerea, ci bucuria. Și așa sufletul nostru se ușurează, se liniștește. Spovedania este deci o pornire naturală și imperioasă a sufletului. De aceea se pune atâta preț pe recunoașterea sinceră a tuturor păcatelor. Căci cel ce-și ascunde păcatele, negându-le, își pervertește natura lui adevărată. Chiar autoritățile pământești și cu deosebire cele judecătorești, se ostenesc, ca pârâții să-și mărturisească păcatele, greșelele, recunoscându-și singuri vinovăția. Și această mărturisire spontană este necesară nu numai pentru ca judecătorii să fie cât mai siguri la aducerea sentințelor juste, ci chiar pentru ca să se liniștească opinia publică și să se nobilizeze pedepsele.

Căci precum elementele străine, care s'au introdus în organismul nostru, le dăm afară, ca să putem câștiga vindecarea; tot așa și păcatul, acest element străin al sufletului, trebuie să-l expulzăm din ținuturile imperiului sufletesc, ca sufletul nostru să se lecuiească. Sufletul duce o nobilă luptă cu păcatul, se svârcolește, ca să scape de el. E o lege a naturii omenești, ca să nu se simtă bine, până nu-și mărturisește fărădelegile. Câți făcători de rele, câți ucigași, care au scăpat de astfel de pedepse lumești, nu se prezintă singuri în fața forurilor judecătorești, mărturisindu-și fărădelegile, numai ca să se scape

odată de remuşcările îngrozitoare ale conştiinţii lor! — Căinţa, mărturisirea, spovedania, sau oricum am numi-o, este un ce omenesc, este o poruncă a ordinii naturale. Christos dumnezeescul cunoscător al tuturor tainelor sufleteşti, înalţă pocăinţa pe tronul majestatic al unei taine divine, care va să aibe sublima menire de a împărtăşii linişte şi mângăiere tuturor acelor suflete zbuciumate, care îndrăznesc să se aproprie cu vrednicie şi cu inima sinceră şi deschisă de el. Aceasta este faţa înlăcrimată a căinţii, pe care am cunoscut-o la un vameş, la o păcătoasă, la fiul cel rătăcit, etc. Această faţă îndoliată se potriveşte de minune cu răul, pe care trebuie să-l alunge din suflet. Căci răul are trei elemente constitutive: *mândria*, *sensualitatea* şi *răsvăţirea*. Nu voim să ne înfrângem mândria, încăpăţinarea. Nu voim să ne supunem legilor şi cârmuirilor; ne credem singuri buni, singuri înţelepţi, singuri drepţi. Şi nici măcar lui Dumnezeu nu ne supunem. *Aceasta este mândria noastră*, care se pleacă numai naturii noastre păcătoase. Căci noi mai degrabă ascultăm de glasul pornirilor noastre trupeşti, decât de chemările măreţe ale sufletelor noastre. Aceasta este *sensualitatea noastră*: ne cufundăm în plăceri trupeşti, ne irosim trupul în agonisirea de bunuri lumeşti, care toate au un singur scop josnic: satisfacerea sensualităţii noastre neînfrânate. Şi așa noi, în mândria noastră, și robi fiind sensualităţii, ne răsvăţim împotriva oamenilor, care ne umilesc prin legi și prin autorități, ne ridicăm împotriva tuturor îngrădirilor, puse spre înfrânarea sensualităţii noastre. *Aceasta-i răsvăţirea noastră*. Ba, ce-i mai mult, ne revoltăm chiar și împotriva lui Dumnezeu, de care voim să ne scăpăm, pentru a fi liberi în răutățile noastre și-i negăm orice drept asupra noastră. Răul, prin această răsvăţire, și-a atins culmea. Iată deci, cum păcatul pornește din mândrie, se fortifică prin sensualitate și-și atinge apogeul în răsvăţire. În toate păcatele noastre, se cuprind, în măsură mai mică sau mai mare, aceste trei elemente: mândria, sensualitatea și răsvăţirea.

Căinţa, prin faţa ei îndurerată, vine să ne ceară imperios înfrângerea desăvârşită a acestor trei elemente ale păcatului: Aici nu trebuie să fie nici un compromis, altfel nu putem surîde printre lacrimi, nu putem gusta din roadele

bogate ale căinţii. — Trebuie să ne înfrângem mândria și plecându-ne genunchele să dăm dovezi de umilinţa noastră și de mărturisirea sinceră și complectă a tuturor rătăcirilor. Fiul cel rătăcit își doboară la pământ mândria, când se proșterne înaintea Tatălui său, cu mărturisirea: „*Tată greșit-am la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău*“. (Luca, 15, 21).

Plecând dela umilință, prin care ne-am ucis mândria, trebuie să trecem prin învingerea sensualității, prin renunțarea la partea materială a vieții. Vom disprețui, ca și *Magdalena* din Evanghelie, înjosirile noastre până chiar și amintirea acestor înjosiri. Dar și mai mult. Trebuie să ne arătăm biruitori asupra păcatului: să facem sacrificiul unui *Zacheu*; să restituim toate bogățiile îngrămădite pe nedrept, acelor, dela care le-am răpit. Și după toate acestea, să ne plecăm capul cu smerenie, alungând din inima noastră orice gând de răsvăţire, ci mai ales să ne arătăm supuși lui Dumnezeu prin primirea voioasă pedepsei croite, a doctoriei sufletești, a canonului. Și abia atunci vom zâmbi printre lacrimi, vom experia binefacerile îmbelșugate ale căinții. Vom simți în sufletul nostru o *mângăiere nespus de dulce și de scumpă*. Prin faptul, că ne-am doborât voinicește mândria, am obținut pacea, mângăierea, seninătatea cugetului încredințat de mântuire, seninătate, pe care nu ni-o poate da nimic și nimeni în această lume. Și de această liniște are lipsă lumea noastră atât de agitată! Câte desiluzii, câte sbuciumări, câte dureri nu s'ar spulbera din sufletul lumii noastre moderne, dacă ea s'ar proșterne smerită înaintea altarului și și-ar recunoaște vina.

(Urmează.)

Ședințele Sf. Sinod.

Ședințele Sfântului Sinod s'au deschis în 22 Iunie a. c., sub preșidenția I. P. S. S. Patriarhului Miron.

De ministru al cultelor V. Goldiș a citit mesajul de deschidere. I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei a citit raportul privitor la înființarea unei facultăți de teologie pe lângă universitatea din Iași.

De ministru Goldiș a cerut Sf. Sinod, să lucreze la reorganizarea învățământului teologic de toate gradele.

În ședința a doua Sf. Sinod a primit o delegație a preoților din capitală, care a expus părerile clerului privitoare la regulamentul de procedură și justiție bise-

ricească. Sf. Sinod a dat asigurări delegației, că va ținea seamă de toate părerile îndreptățite.

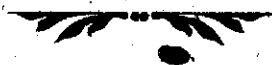
Prezentându-se Sfântului Sinod un memoriu al studenților teologi, prin care aceștia cer să urmeze și alte facultăți, pe lângă cea de teologie, Sinodul a dispus, ca memoriul să fie înaintat cu avizul facultății de teologie, urmând să fie luat în discuție de membrii Sf. Sinod.

Cu reforma învățământului teologic de toate gradele au fost însărcinați II. PP. SS. LL. Mitropolitii Pimen și Gurie, PP. SS. LL. Episcopii Vartolomei al Râmnicului, Ioan Stroia al armatei, preoții: I. Mihălcescu, Valeriu Iordăchescu, diaconul Dănuș, prof. Romul Cândea și Nae Ionescu.

În ședința următoare s'a început discuția regulamentului de procedură și justiție bisericească.

Luni, în 28 Iunie, s'au luat la cunoștință adresele primite dela autoritățile bisericești și militare din Basarabia în privința aplicării calendarului îndreptat. Sf. Sinod a hotărât menținerea neștirbită a calendarului, îndreptat nu din motive religioase, ci în interesul statului, din motive diplomatice, economice și sociale. Statul este obligat să vegheze la aplicarea acestui calendar. Sinodul va interveni la guvern pentru respectarea hotărârilor sale. Prelații basarabeni vor da câte o pastorală, care să explice populației, din nou, chestiunea îndreptării calendarului.

S'a luat la discuție cererea bisericilor din Ucraina, care, fiind în conflict cu autoritățile bisericești sovietice, au cerut recunoașterea autocefalei dela patriarhia noastră din București. Sf. Sinod, având în vedere că statul român nu se află în nici un fel de raport cu Rusia sovietică, a răspuns, că nu poate primi cererea.

Paștile în 1927.

Făuritorii de calendare sunt nedumeriți în privința fixării datei Paștilor pe anul viitor 1927, câtă vreme Sfântul Sinod n'a fixat încă această zi și nu s'a alcătuit obicinuita tabelă pascală pe un timp mai îndelungat.

În biserica ortodoxă a fost în uz, până la schimbarea calendarului, tabela pascală pe 1075 ani, calculată pentru calendarul iulian. Pe aceasta se baza întregul sistem calendaristic, cu fazele lumii, data Paștilor și tabelele pascale. Îndreptându-se calendarul, urma în mod firesc să se îndrepte sau tabela Paștilor sau tabelele pascale, adevărații pascalia.

Se știe, că întreg sistemul calendaristic are la bază ciclul solar, ciclul lunar, purcezând în stabilirea zilelor și a sărbătorilor dela ziua Paștilor. Cu îndreptarea calendarului s'a fixat definitiv și data Paștilor. În consecință, tabela pascală are nevoie de modificare, rămânând întreagă

pascalia ortodoxă neschimbată și încadrându-se în noul calendar după data nouă a Paștilor.

Calcululele dlui prof. Dr. C. Chiricescu au stabilit precis acest principiu, care dă o orientare clară în alcătuirea viitoarelor calendare. Urmează, numai ca Sf. Sinod să verifice și să definitiveze aceste calculule barem pe un period de 50 ani.

Pentru anul 1927, se pune acum întrebarea, care este data precisă a Paștilor românești ortodoxe. Zic „ortodoxe“, pentru că în anul 1927 avem o mică deosebire față de catolici și nu știm, dacă biserica gr. catolică se va orienta după calendarul nostru sau după cel catolic.

Sinodul dela Niceea la 325 a stabilit pentru ziua praznicului Paștilor Duminica întâia după luna plină ce urmează echinocțiului de primăvară. Principiul acesta a fost observat de toate bisericile creștine.

Acelaș sinod a pus însă și restricțiunea, ca Paștile creștine să nu se serbeze deodată cu Paștile iudeo-vesti. În caz când acestea ar cădea pe aceeași zi cu Paștile creștine, se amână pe Duminica următoare (Ne cum hebrais conveniamus).

Restricțiunea aceasta a fost abandonată de biserica rom.-catolică, având posibilitatea să serbeze Paștile deodată cu evreii.

Cazul acesta se repetă, și în anul 1927. După echinocțiul de primăvară dela 21 Martie, cea dintâi lună plină cade pe ziua de 16 Aprilie. Duminica următoare, la 17 Aprilie, urmează să se serbeze Paștile. Și de tapt catolicii în această zi își țin praznicul. Pe aceeași zi însă cad și Paștile evrești. Ziua de 15 Nisan cade pe 17 Aprilie. În consecință, conform restricției statutorite de sinodul dela Niceea, Paștile creștine se vor muta Duminica următoare, la 24 Aprilie.

În anul 1927 deci vor cădea Paștile catolice pe ziua de 17 Aprilie, iar Paștile românești pe 24 Aprilie. Până la 1950 cazul acesta se mai ivește la 1932 și 1948.

Ce privește Pascalia, cu rânduelile cultului divin, se menține neschimbată, având a se aplica toate dispozițiile ei la data de 24 Aprilie.

Preoțimea și cei ce se interesează de problemele bisericii, ar face un bun serviciu popoului, dacă în părțile unde acest popor nu s'a împăcat încă cu reforma calendarului, și-ar lua osteneala să consulte sistemul pascal din cartea evangheliilor și să dovedească celor nedumeriți, că nici o zăticneală nu s'a făcut cultului și credinței străbune prin îndreptarea calendarului.

(„Renașterea“).

AVIZ!

La sărbătoarea sf. Proroc Ilie, 20 Iulie a. c., se va face obișnuitul pelerinaj la mănăstirea dela Izvorul Miron din hotarul comunei Românești, din protopresbiteratul Făgetului.

Cu acest prilej se va celebra sf. liturgie în sobor, cu predică ocazională; iar lângă izvorul tămăduitor se va face sf. maslu cu 7 preoți și se vor ceti poporului credincios slujbe dumnezești, după trebuința fiecăruia.

Cei pregătiți și mărturisiți se vor putea împărtăși și cu sfânta cuminecătură la sf. liturgie.

Făget, în 2 Iulie 1926.

SEBASTIAN OLARIU
protopresbiter.

ȘTIRI

Personale. P. S. Sa Episcopul nostru diecezan a plecat Marți, în 6 Iulie a. c. la Buziaș, unde va face o cură de 4 săptămâni.

Călătoria M. Sale Regelui. Se știe, că M. Sa Regele va pleca îndată după închiderea sesiunii parlamentare, pe la 12 Iulie, în străinătate. Călătoria aceasta a M. Sale se va prelunge la aproape 2 luni de zile. Timp de circa o lună, Suveranul își va face cura la Bagnolles de l'Orne, iar după aceea va pleca incognito în Elveția, de unde va vizita Veneția.

Alegerea de preot. Duminecă, în 20 Iunie a. c., a avut loc alegerea de capelan pe lângă parohul Partenie Mateiu din Sintești. Majoritatea covârșitoare a voturilor a întrunit-o candid. de preoție Coriolan Ionescu din Brănești, care a fost declarat ales.

La mormântul lui Eminescu. Din inițiativa așa numitului comitet al monumentului Eminescu, s'a aranjat Dumineca trecută — când s'a împlinit 37 ani dela moartea lui — un pios pelerinaj la mormântul din cimitirul Belu al acestui geniu al neamului. După un serviciu religios oficiat de P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului, s'au ținut cuvântări din partea miniștrilor V. Goldiș și Dr I. Lupaș, al dlui general Moșoiu, președintele comitetului fondului, a dlui A. C. Cuza și a câtorva reprezentanți ai minorității maghiare, cari au făcut bună impresie prin cuvintele lor de frățescă bunăînțelegere.

Cazurile de tuberculoză trebuie declarate

Comitetul permanent pentru combaterea tuberculozei, întrunit la Ministerul Sănătății publice, a hotărât, ca dispozițiunile legii sanitare privitoare la combaterea tuberculozei, să fie puse în aplicare la 1 Octombrie 1926. Cu începere dela această dată, medicii practiciani vor fi obligați să declare toate cazurile de tuberculoză confirmată. S'a mai hotărât, să se trimită circulare către toate ministerele, pentru ca acestea să se conforme dispozițiunilor legii. Ministerul de Instrucțiune publică va fi obligat să ia măsuri pentru copiii predispuși la tuberculoză, înființând școale în aer liber și măsuri pentru îngrijirea membrilor corpului didactic, atinși de tuberculoză. Comitetul a mai cerat Ministerului Sănătății, să se atragă atenția medicilor rurali asupra obligației ce o au de a face statistica cazurilor de tuberculoză, descoperite în cercetările lor sanitare.

Act de mulțumire.

Sf. antimis dela biserica ort. română din Dalcu a fost înlocuit cu unul nou, dăruind spre acest scop suma de 1000 Lei *Dl. Ioan Borlașan*, harnicul nostru învățator din loc. Pentru acest gest nobil primească, în numele comunei noastre bisericesti, mulțumită și pe această cale.

Dalcu, 29 Iunie 1926.

Ioan Jacos
adm. parohial.

Edict de licitațiune minuendă.

Pe baza deciselor comitetului și a sinodului parohial ddo 5 și 10 Decembrie 1925 și aprobat de Ven. Consistor diecezan cu Nr. 325 E ex 1926, comitetul parohial ort. rom. din comuna Chevereșul-mare escrie licitațiune minuendă, pentru pictarea sfintei biserici, aurirea iconostasului, facerea din nou a tronului Născătoarei de Dumnezeu, a tronului episcopesc precum și aurirea acestora.

Licitațiunea se va ținea la 18 Iulie 1926, la 3 ore d. a., în școala primară din loc.

Prețul de exclamare este suma de 285.200 Lei, după care întreprinzătorii au a depune vadiul de 10%.

Proiectul de spese și măsuri se poate vedea zilnic în cancelaria oficiului parohial.

Chevereșul-mare, din ședința comitetului parohial ținută la 2 Maiu 1926.

Comitetul parohial.

Legătoria „DIECEZANĂ” Caransebeș

execută tot soiul de lucrări de compactorie

Leagă cărți bisericești
în mod artistic.

◆

Produce ori și ce fel de
articole de galanterie.

Specialitate în mape de birou
în piele, mătasă, peluche, etc.

◆

Primește biblioteci și registre
de birou spre legare.

👉 Clinică de păpuși 👈
(Reparări de păpuși).

AVIZ!

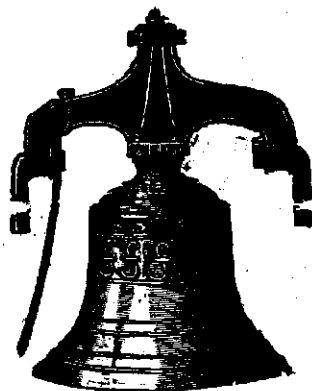
AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în
Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN”

„C. ZISDA & COMP.”

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
electrobronz special,
aramă roșie, lagăr pentru
osii (*Walzenlager*) de prima
calitate, șuruburi (*Druck-
mutter*), roți spirale (*Schnecken-
räder*), teascuți pentru ceară
(*Waxspresen*), cutii (*Büchsen*)
și altele.

Apoi o turnătorie de
**fer și de
clopote**
pentru biserică și parti-
culari, de orice mărime
și din orice metal, pentru
sunetul armonios al cărora
luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model.
Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

👈 cu prețuri foarte eștine. 👈